

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1861

CXCI. Der Rath Prenzlau's präsentirt Otto Bandelow zu dem Marienaltar
in der Nicolai-kirche zu Prenzlau, am 22. August 1403.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55721)

CXC. Nicolaus, Bischof von Camin, bestätigt die Dotation eines Altars in Prenzlau mit 2 Hufen in Klinow, am 2. September 1402.

Nicolaus, Dei gratia Episcopus Ecclesie Camynensis, ad perpetuam rei memoriam. Debitum pastoralis officij nobis commissi nos inducit pariter et astringit, ut ubi mentes fidelium ad instaurandum, restaurandum et augendum cultum divinum versari conspiciamus, diligenter caveamus, ne id quod per presentes pijs deputatur vñibus, per posteros usus redeat ad profanos. Quod tunc recte nos facere credimus, cum ea, que nostre ordinarie confirmationis indigeant munimine, per nostras authenticas et apertas literas stabilimus. Sane vidimus et audivimus literas cujusdam discreti viri Vincentij Damerow, oppidani in oppido Pryntzlaw, nostre Dioecesis, non raras, non cancellatas, neque vitiatas, sed omni suspitionis vitio carentes et ipsius sigillo sigillatas super vendicione, emptione et applicatione quatuor mansorum et duarum curiarum in villa et in campis ville Klinow cum attinentiis suis, pro vt in dictis literis plenius tenetur, quarum tenor sequitur in hac verba. (Urkunde vom 9. Mai 1402.)

Nos vero discreti viri domini Arnoldi Wildenitzen, presbyteri altaris dicte altaris nobis dictas literas presentantis et humiliter supplicantis, vt prefatorum mansorum et curiarum emtionem et applicationem ad Altare ante dictum, ne in futurum ad alios vsus convertantur, vel aliquid in eis immutetur autoritate nostra ordinaria confirmare dignaremur, precibus condignis inclinati, dictorum mansorum et curiarum cum omnibus et sigillis attinentiis suis, prout in literis desuper confectis expressum est, emtionem et ad ante dictum altare applicationem ad vsum et commodum altaris, qui pro tempore ad dictum altare legitime fuit institutus perpetuis temporibus promanuras ac omnia alia ac singula superius contenta et expressa, grata et rata habentes, omnia ea ac singula ratificamus et approbamus et autoritate nostra ordinaria confirmamus, nomine domini in his scriptis inhiibentes et interdicentes sub pena anathematis et maledictionis eterne, ne potestas secularis seu quisvis alius, cujuscunque dignitatis, status vel conditionis fuit, se de preactis mansis, curijs et eorum redditibus, proventibus et attinentiis suis vniuersis, contra voluntatem altaris vel consensum, qui eo tempore Canonice institutus fuerit, aliquo modo intromittat, sicuti omnipotentis Dei et nostram vitare voluit ultionem. Datum Cuffelin, Anno Domini M^o. CDIII^o., Die crastino sancti Egidij confessoris, Nostro sub sigillo.

Aus einem Copialbuche.

CXCI. Der Rath Prenzlau's präsentirt Otto Bandelow zu dem Marienaltar in der Nicolai-firche zu Prenzlau, am 22. August 1403.

Reuerendo in Christo patri ac domino, domino Nicolao, dei gracia Episcopo Caminensi, Confules opidi Premtzlaw, obedienciam et seruiicii famulatus affectum. Ad altare beate Marie virginis vacans in ecclesia beati nicolai confessoris in dicto opido per mortem domini iohannis

Brandenborch, vltimi rectoris eiusdem, honorabilem virum Magistrum Ottonem Bandeloven presentium exhibitorum vestre paternitati presentibus presentamus pro et cum ipso humiliter supplicantes, quatenus eidem accessum et institutionem ad memoratum altare conferre dignemini facientes eundem in possessionem corporalem induci ac de fructibus et obuencionibus ipsius integre prouideri. Datum in dicto opido, Anno domini Millesimo CD°. tercio, feria quarta ante diem beati Bartholomei, nostro sub secreto appenso.

Nach Bestmann's Abschrift des Originals.

CXCII. Pappst Innocenz VII. beauftragt den Dechanten der Marienkirche zu Stettin, Franz Hoppen zu dem Besitz einer ihm im Kloster Seehausen gebührenden Vicarei zu verhelfen, am 11. Februar 1404.

Innocencius, Episcopus, seruus seruorum Dei, Dilecto filio et Decano ecclesie beate Marie Stetinensis Caminenfis Diocesis, Salutem et apostolicam benedictionem. Dignum arbitramur et congruum vt illis se reddat sedes apostolica graciosam, quibus ad id propria uirtutum merita laudabiliter suffragantur. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filii Francisci Hoppe, clerici Caminenfis Dioceseos, Magistri in artibus, peticio continebat, quod olim perpetua vicaria ad Altare sanctorum Marie virginis et Mathei Apostoli situm in ecclesia Monasterii Monialium in Sehufen, ordinis sancti Benedicti, dicte dioceseos per clericum secularem gubernari consueta, quam quondam Johannes Brandenborch ad ipsum altare perpetuus vicarius dum uiuere obtinebat, per ipsum Johannis obitum, qui extra Romanam Curiam diem clausit extremum, uacante dilectus filius Fredericus de Eyfteden, laicus eiusdem Dioceseos uerus patronus dicte vicarie et existens in pacifica possessione uel quasi iuris presentandi personam ydoneam ad eandem vicariam dum uacat pro tempore, prefatum Franciscum ad ipsam vicariam sic uacantem Venerabili fratri nostro Nicolao, Episcopo Caminenfi, infra tempus legitimum presentauit ipseque Episcopus eundem Franciscum in dicta Vicaria auctoritate ordinaria instituit, dictusque Franciscus vigore presentacionis et institutionis predictarum eandem Vicariam extitit pacifice assecutus. Cum autem sicut eadem peticio subiungebat dictus Franciscus dubitet presentacione et institutione predictas ex certis causis iuribus non subsistere et sicut accepimus dicta Vicaria adhuc vt preferitur vacare noscatur, Nos uolentes dictum Franciscum, apud nos de litterarum sciencia uite ac morum honestate aliisque probitatis et uirtutum meritis multipliciter commendatum, horum intuitu fauore prosequi gratioso, discrecioni tue per apostolica scripta mandamus, quatinus, si post diligentem examinationem dictum Franciscum ad hoc ydoneum esse reppereris, super quo tuam conscienciam oneramus, vicariam predictam, que sine cura est et cuius fructus, redditus et prouentus Quatuor marcharum argenti, secundum comunem extimacionem valorem annum, vt idem Franciscus asserit, non excedunt, siue vt premititur siue alias, quouis modo aut ex alterius cuiuscunque persona uacet, eciam si tanto tempore uacauerit, quod eius collacio iuxta lateranensis statuta Consilii ad sedem predictam legitime deuoluta, uel ipsa vicaria dispositioni Apostolice specia-